

Áldott legyen a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban. (2 Kor 1,3-7)

Az Úr Isten soha nem kertel, nem olyan mint egy házaló ügynök, aki mindent bevetve próbálja eladni portékáját. Sosem ad fél-információkat, nem próbálja szépíteni a helyzetet, nem akarja, hogy illúzióink legyenek életünk dolgai felől. Ahogy a napokban olvassuk az evangéliumi szakaszokat, Jézus tanításán látszik, hogy ő nem mérlegelte a marketing szempontokat, sőt kimondottan riasztó dolgokat is meghirdetett, aminek hallatán talán sokak füle és szíve be is zárult. Az Úr Isten nem áztat bennünket semmiféle hamissággal, az igazságot tárja fel előttünk, épp ezért a hívő ember szívében nem valamiféle hamis illúzió él, hanem bizonyosság és abból fakadó vigasztalás.

Pál a kiemelt igében részletesen beszél erről a vigasztalásról, s szavaiban meglátjuk ennek hátterét is, a nyomorúságot, azt az élet-állapotot, amit Isten nem titkol el az övéi elől. Nem akarja szépíteni sem. Sőt, inkább kirakatba helyezi. Látjuk, ahogy az evangéliumok történetében mennyire hangsúlyos az Úr Jézus szenvedéstörténetének leírása, amiben helyet kap minden nyomorúság, sőt az Úr még tanítványait is így készítette a későbbiekre: e világon nyomorúságuk lesz.

Ahogy olvassuk az utolsó időkről szóló tanítást, ebben is felfedezzük teljes mértékben a mi emberi valóságunkat: háborúk, katasztrófák, üldözések, s az Úr nem azt ígéri, hogy mindez nem ér el bennünket: sőt! Ez veletek fog megtörténni! Nem ringat bennünket illúziókba. Isten valami mást ígér, ez pedig a vigasztalás!

Van mért ezt ígérnie: életünkben jelen van a nyomorúság. Jelen van a betegség és a halál, ami miatt bizony csüggednénk. Jelen van a háború – most közel is, több szinten éreztetve hatásait. Hogy ne volna szükségünk a vigasztalásra? Jelen vannak kisebb-nagyobb mértékben a katasztrófák, és a legnagyobb katasztrófát a mi megromlott természetünket magunkban hordozzuk. Van miért vigasztalni!

És ami számunkra most evangélium: van Vigasztaló. A Szentháromság Istent látjuk meg az apostol szavai mögött: az Atyát, aki a vigasztalás Istene, akinek a szíve irgalomra indult irántunk és elhatározta, hogy katasztrófa sújtotta életünket megmenti. Ott látjuk az Úr Krisztust, akinek a szenvedéseiben hit által mi is részt kaptunk. Ezért hangsúlyozza Isten az evangéliumban Jézus szenvedését és halálát, hogy azt lássuk és higgyük, hogy a mi szenvedésünk miatt szenvedett Ő. És ott az Isten Lelke, a Vigasztaló és Bátorító, aki a szenvedők közé hozza azt a 'szenedélyt', azt a tüzet, amely Istenhez köt bennünket: a hit bizonyosságát. „Áldott legyen az Isten..., aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban!” Ámen

HIRDETÉSEK

1. Gyászunk

Temetésre készülünk. Elhunyt Danka Dénes, Martonvásárról származó budapesti lakos, 69 éves korában. Temetésére március 31-én 14 órakor kerül sor Martonvásáron. Isten vigasztaló kegyelmét kívánjuk szereteteinek!

Ma reggel érkezett a hír, hogy hajnalban elhunyt Szilágyi Károly testvérünk, aki a Bicskei utcában lakott. Isten vigasztaló kegyelme legyen szereteteivel és minden gyászolójával.

2. Alkalmaink

Kedden 18 órakor a Bibliakör lesz (Ef 3,14-21), szerdán 18 órakor énekkari próbát tartunk Csütörtökön 17 órakor egyházmegyei lelkésztestületi ülés lesz nálunk. Köszönjük a vendéglátásban fáradozó testvéreink szolgálatát! Szombaton 9 órától tavaszi nagytakarítást tervezünk a gyülekezetben. Szombaton 18 órakor a konfirmációs előkészítőt megtartjuk. Vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk, valamint gyermekistentisztelet is lesz. Szeretettel várunk alkalmainkra mindenkit!

3. Az adakozás lehetőségéről ne feledkezzünk meg! Az elmúlt hétvége után 125.000 Ft adományt juttattunk el kárpátaljai testvéreink számára. Köszönetet mondunk minden felajánlásért. Isten áldja meg a jókedvű adakozók életét!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!